

NAROŚĆ (7) *vb pf*

a oraz o jasne.

fut 3 sg naroście (2). \diamond *praet 3 sg n* narosło (4). \diamond *con 3 sg f* by narosła (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Urosnąć ponownie; zagoić się, zbliżnić się* (3) : gdyby rana już była równa z ciałem, żeby nie już napełniła á narosła/ tedy weźmi preparatum. A [...] na tę ranę połyp *FalZioł* V 99v.

Fraza: »narosło [komu] mięsa ([na czym])« = *zabliżniło się* (2): [*Jonatas musiał iść przez wodę*] á tá była táko iádowita że mięsło z iego nog aż do kości obiádła. [...] Potym przyfzedł ku drugiey wodzie/ przez którą gdyż fzedł nárosło mu zálie od niey mięsá ná nogách. *HistRzym* 63v, 64.

2. *Urosnąć w dużej ilości (z subiektywnym odczuciem wielości)* [*podmiot: czego (pl) a. wiele czego; orzeczenie: 3 sg*] (4) : gdy ziół świeżych nárosćie/ weźmiz liścia Bielónowého/ Rzepiku/ Bábki/ [...] ftłucz to wżyfłtko we śpól/ á wmoz w wino *SienLek* 162.

Przen: *Powstać w dużej ilości* (3) : Pytałby kto czemu nie teraz národziło ludzi [profnych/ złych/ á zuchwałych zábiyakow/ odpowedyzec to záprawdę musim/ że też profłosći y głupłtwá nyemáło/ y owłsem dołic nárosło. *GliczKsiąż* I3; Ze już ták wiele tych státutów różnych y Constituciy nárosło, y ná káždy rok przyrafta, że *certa sententia legu^m ex eis elici non potest*. *SarnStat* *7v.

narość na kim (1): [*niepobożny człowiek*] iedno nie nádmie iáko choremu brzuch w oney szárey pyfze fwoiey/ á guzow ná nim nárosćie onych rozmáitych wżetecznych wymyłłow iego. *RejZwierc* 98.

Formacje współrdzenne cf ROŚĆ.

Cf **NAROSŁY, NAROŚCIENIE**